

Registered at the G.P.O. Sydney
for transmission by post as a
periodical.

"THE GLOW"

Slovene fortnightly
newspaper in Australia

121 Queen Street
Woollahra (N.S.W.)
Tel.: FB 1085

Vol. 3, No. 2
JANUARY 25, 1959

VESELI POPOTNIK TITO

Tito je s soprogo Jovanko v dneh pred in po novem letu obiskal svoje stare prijatelje v Indoneziji, Burmi in Indiji.

Pili so šampanjec in slivovico ter plesali kola. Ob koncu leta sta se indonezijski prezident Sokarno in Tito objela in poljubila.

Tito je prispel v Indonezijo na jahti "Galeb" pred Božicem. Sokarno mu je priredil lep sprejem in tudi ljudstvo ga je navdušeno pozdravljalo. Levičarji so mu želeli vse najboljše, le komunisti so ga skušali ignorirati ali pa omalovaževati. Ob istem času ga je pekingški radio napadel kot "lovskega psa imperialistov." Istočasno je radio naslovil vest: "Pijanstvo v Jugoslaviji je na drugem mestu v svetu."

Indonezijski komunistični list "Bintang Timur" ga je obdolžil, da dela za Zahod.

Ameriški "Time" prinaša fotografijo Tita, Jovanke in Sokarna, ko jedo banane.

SORRY, NI ZVEZE...

London, 20. jan. — London Daily Express se je hotel včeraj prepričati, če je sovjetska trditev o odličnih telefonskih zvezah z ZSSR resnična.

Sovjeti so naznanili, da so začeli z novo telefonsko zvezo, ki vključuje celotno Sovjetsko zvezo z ostalim svetom. Pred tem je bilo mogoče telefonirati tujcu le v Moskvo, Petrograd in Kijev, kar je stalo £1-1-0 za tri minute.

The Daily Express je vprašal za zvezo s sledečimi štirimi možni: Malenkovom, Kaganovičem, Šepilovom in Molotovom.

Za prvega je moskovska telefonska centrala odgovorila, da se telefonska mreža ne razteza do Ust Kamenogorska, ki je oddaljen 1960 milj od Moskve.

Kar se tiče Kaganoviča, je odgovorila centrala, da ga nimajo v telefonskem imeniku.

Za Šepilova, bivšega zunanjega ministra, ki je baje učitelj v Frunze, 2000 milj

od Moskve, so rekli, da je pokvarjena linija že ves dan.

Poizkus, stopiti v zvezo z Molotovom, ki je ambasador v prestolnici Mongolije v Ulan Batorju, je bil prav tako neuspešen. Odgovor se je glasil: "Tam ni linije."

KRUPP— KRALJ ŽELEZA

...New York, 18. jan. A. A. P.) — "New York Times" piše, da je nemški industrialist Alfred Krupp večji in močnejši kot je bil njegov imperij v 147 letih, od kar obstoja istoimenska tvrdka.

Krupp je bil obtožen kot vojni zločinec in kasneje oproščen.

Na vprašanje novinarjev, če namerava ponovno izdelovati topove, je Krupp odvrnil:

"Ne, ne. Sicer pa bodo bodoči vojni zločinci izšli iz kemičnih in elektronskih industrij."

la neprijetna za sosedne kitajske komuniste.

Burmanska vlada je izstrelila 21 topovskih krogel v Titove čast, imeli so bankete in konference, vendar je "Galeb" odplul za po 43 urah.

PO RANGUNU INDIJA

Naslednja postaja je bila Indija, kjer ga je sprejel nevtralni Nehru, ki pa je bil previden v svojih govorih, ne hotoč užaliti rdeče Kitajske ali pa Sovjetske zveze. Nehru j sicer v avgustu lanskega leta na kongresu svoje stranke obsodil komunizem zaradi nasilja in gotovih zlih tendenc, ki se razvijajo v človeških bitjih. Na to mu je takrat odgovoril Pavel Judin, ambasador pri rdeči Kitajski vladi. Obtožil je Nehru "kolektivnih ubojev" v borbi proti demonstrantom.

KUBA PROTI DIKTATORJU

New York, 2. jan. — Uporniki na Kubi so uspeli s svojo revolucijo in vrgli diktatorski režim Fulgencia Batiste, ki je vladal celih 25 let.

Upor se je začel pred petimi leti, ko je zgrabilo za orožje 200 mladeničev. Vodja upora v 1953 in sedaj je 32letni Fidel Castro, sin premožnega posestnika sladkornih plantaž.

Uporniki se zavzemajo za demokratično in pošteno upravljanje svoje dežele.

NASSERJEVA GLAVA IN KOMUNISTI

New York, 18. jan. — Ameriški dopisnik Robert Allen piše, da je prezident Združenih arabskih republik Nasser obtožil komuniste, da mu strežejo po življenju. To je bil tudi vzrok za preganjanje egiptskih komunistov.

Drugo neprijetno dejstvo je, da so dobavili Čehi in Sovjeti Egiptu orožje, ki je pokvarjeno in neuporabljivo. Orožje, ki je stalo Egiptčanom £144 milijonov, je brez nadomestnih delov.

SKUPNA USODA

MIR NA CIPRU?

Pariz, 15. jan. (A.A.P. - Reuter) — Francoski prezident general de Gaulle je govoril včeraj v parlamentu in poudaril, da odvisi obnovitev Francije od miru v Alžiru.

Vlada in parlament sta se sestala prvič od lanskega maja, ko so se uprli francoski generali. De Gaulle je tudi poudarjal potrebo po modernizaciji francoske obrambe.

Francoska vlada je danes tudi priznala mlado republiko Guinejo v Afriki. Guinea je bila edini francoski teritorij, ki se je opredelil v septemberskem referendumu za odcepitev od Francije.

POMILOSTITEV ZA UPORNIKE

Pariz 14. jan. — Francoska vlada je izjavila, da bo pomilostila alžirske upornike, ki so zaprti v Franciji in Alžiriji. Izpustila bo okoli 7000 upornikov.

le. Posebno so nasprotni korupciji in pa vsem igram za denar.

Med uporniki ni bilo opaziti komunističnih elementov.

GROŽNJA AVSTRALSKI LABURISTIČNI STRANKI

Federalno vodstvo Demokratske laburistične stranke je izdalo izjavo, v kateri poziva vodstvo A.L.P., da izvrši reformacijo ali pa se pripravi na smrt.

D.L.P. pravi, da se bo tudi v bodočih volitvah za državo N.S.W. dogodilo Laburistični stranki isto kot se ji je zgodilo na federalnih volitvah v novembru, če ne:

1. spremeni vodstva
2. spremeni zunanje politike
3. preneha sodelovati s komunisti s takozvanimi "unity tickets"
4. preneha s preganjanjem očeta in sina Hursey iz Tasmanije
5. preneha z zastarelimi načeli socializma
6. preneha s korupcijo v lastnih vrstah.

Nikozija, 14. jan. (A.A.P. - Reuter) — Ciprski guverner Sir Hugh Foot je izpustil 35 političnih jetnikov.

Grško-ciprska tajna organizacija EOKA je na božični večer proglasila primirje.

Guverner Sir Foot je izjavil, da so izgledi za mir na Cipru v 1. 1959 veliko boljši. Obljubil je, da bo izpustil 1500 političnih jetnikov in tudi dovolil vrnitev izgnanega nadškofa Makariosa, če bo na otoku končal teror.

"STALIN V NEBESIH..."

London, 26. jan. — Dekan iz Canterburyja dr. Hewlett Johnson, ki je včeraj praznoval 86. rojstni dan, je izjavil ob tej priložnosti novinarjem, da veruje, da je Stalin v nebesih.

Dr. Johnson je poznan pod vzdevkom "rdeči dekan." Anglikanska cerkev zelo trpi na ugledu zaradi izjav svojega dostojanstvenika. Večkrat so mu že namignili, naj gre v pokoj, toda možak pravi, da je še vedno dobrega zdravja in da v njegovi družini živijo vsi zelo dolgo. Njegov brat, ki je star 90 let, je v Avstraliji in je pravkar začel novo podjetje.

Dr. Johnson pravi, da se ne kesa za nobeno izjavo, ki jo je dal v preteklosti v zvezi s komunizmom. Žal mu je samo za to, ker ni nekaterih resnic poudaril močnejše.

Dr. Johnson pravi, da je Stalin moral biti grob "ker je opravljal umazano delo. Božje oko je veliko in vidi vse, dobro in slabo."

Vlada Laosa se je pritožila pri OZN, da so čete komunističnega Viet Minha okupirale predele njihovega ozemlja.

Prezident ZDA Eisenhower je pozval Sovjete na vrhunske razgovore, ki naj bi bili čez dva meseca.

V Argentini so 20. januarja aretirali več kot 70 voditeljev transportne uniije. Vojska je prevzela kontrolo nad unijo.

VČERAJ, DANES, JUTRI

SOVJETSKA SVETOVNA
ZGODOVINA
IN SLOVENC

Zivimo v času, ko se pripravlja spopad dveh svetov. Pred našimi očmi dozoreva in je neizogiben, da si se njegov izbruh lahko zakasni še za leta in leta. A kakor je ta izbruh morda še vprašanje let, tako je lahko tudi le vprašanje mesecev ali celo dni, nihče ne ve tega. Nanj je treba biti pripravljen kakor na smrt, nikdar ne veš, kdaj te zgrabi.

V čem naj obstoji ta naša pripravljenost? Kot vojni faktor pač pomenimo Slovenci silno malo in toliko manj slovenska emigracija. V spopadu gigantov je naša teža le kakor pero v vetru. Toda v enem smo važnejši od vseh, v enem nas nihče ne more nadomestiti: mi edini in ne drugi smo poklicani, da odločujemo o usodi svoje zemlje in svojega naroda. Nikdo drugi nima pravice vmešavati se v to in v tem tudi ne more uspeti, če mu ni sami ne nudimo možnosti s svojo nepripravljenostjo, s svojo needinstvenostjo, s svojo šibkostjo. Začrtati pot svojemu narodu za dolgo dobo vnaprej, ko se bo na razvalinah starega gradil nov svet, to je naloga, na katero moramo biti pripravljeni, to je pred Bogom in zgodovino naša izključna odgovornost.

PO GOSPOSVETI

Slovenci imamo, na nesrečo, v tem pogledu silno zalostno tradicijo. Značilna za naso zgodovino je neka pasivnost, ki se kakor rdeča nit vleče vse od tedaj, ko je zadnji slovenski knez bil ustoličen na Gosposvet-skem polju. Vse odtlej so svetovna dogajanja šla preko nas ali mimo nas; odkar smo pred tisoč leti izgubili svobodo, smo nehali biti aktiven tvorec svoje lastne zgodovine in ostali zgolj še objekt, zgolj pasiven činitelj. In bili bi izbrisani s

"ŽAR"

Slovenski polmesečnik
v Avstraliji

Urednik: Ljenko Urbančič
121 Queen Street
Woollahra (N.S.W.)
Tel.: FB 1085

List izhaja vsakega 10. in
25. v mesecu

Naročnina £2 za 24 števil
Izdaja "Žarov" konzorcij
Predstavniki: Karel Kodrič
6 Khartoun Street
West Footscray, Victoria

površja zemlje, da se vsaj kot pasiven objekt nismo dokaj žilavo držali: da smo bili iz mehke tvarine, bi slovensko ime bilo danes samo še spomin. Se tako so naše izgube bile ogromne.

NAROD BREZ VODSTVA

Zelo velika tragika našega naroda je obstojala v popolnem pomanjkanju vodilne plasti. Skozi celo tisočletje se je naš narod sestojal skoraj samo iz kmečkega staja, ob katerem se je sčasoma nabrala še tenka plast rokodeskega stanu in nižje duhovščine kot edine slovenske inteligence. Kar je slovenskega iz tega okvira preraslo, je utonilo v tujem morju, se potujčilo, ali pa ostalo obsojeno na brezplodno osamelost. Slovensko plemstvo, kolikor ga je še ostalo, je odnarodelo, slovensko meščanstvo je sproti odmiralo in razumništvo slovenskega izvora je prispevalo svoje deleže tujim kulturam. Slovenski narod je ostal omejen na ta naš trdoživ kmečki sloj, ki ni hotel odstopiti od svojega izročila. Da ta naš kmečki sloj ni bil prav nič hlapčevski, nam dokazujejo kmečki panti, ki niso v ničemer zaostajali za panti v drugih deželah. In da je željno iskal vodstva, ki bi mu v lastnem jeziku kazalo lastno pot, nam dokazuje naglo širjenje Trubarjevega nauka in dejstvo, da je tudi protireformacija morala prijeto za Trubarjevo orožje t. j. za slovensko pisano besedo. A šele Valentin Vodnik je s svojo „Ilirijo oživljeno“ dal slovenski besedi tudi političnega izraza. Z njim in Prešernom je slovenski narod nastopil pot svoje kulturne samobitnosti.

NEPRIPRAVLJENI V USODNIH DNEVIH

Kulturna zavest pa še daleč ni pomenila tudi politične. L. 1848. je šlo mimo nas in vzbudilo le nekaj nemira v študentskih vrstah. In tudi leto 1918. nas je našlo nepripravljene, svetu nepoznane in neupoštevane (kakšna razlika tedaj med nami in na pr. Čehi). Le tako je bilo mogoče, da je tretjina slovenskega naroda ostala pod tujcem. A tudi 20 let svobode ni mogle odtehtati tisoč let sužnosti. Pomanjkanje politične tradicije, vzgoje in zrelosti sploh je bilo krivo, da smo dočakali l. 1945 v bratomornem boju, hujšem kot ga je doživel katerikoli drug narod. In pomanjkanje narodne samozvesti, bolni občutek lastne šib-

kosti in brezpomembnosti ter mehka hrbtenica so prispevali svoj bistveni delež k vgnezditi komunizma na naših tleh.

KAKŠNI SMO DANES

Sedaj se pa potrkajmo na prsi in vprašajmo: ali smo danes kaj boljši? Ali smo danes kaj bolj zreli in bolj pripravljeni? Ali smo dorasli težavnosti časa in veličini svoje naloge? Ali pa bomo tudi to pot, zvesti svoji tradiciji, nesložni, nesposobni, ne vedoč kaj hočemo, dopustili, da gredo dogodki preko nas? Ali bomo pred svetom pokazali, da smo Slovenci pri vsej svoji kulturi in sposobnosti še vedno narod brez vodilne plasti, da si jih je toliko, da, preveč, ki bi se kot taki hoteli predstavljati?

Ta vprašanja so namenjena predvsem nam, emigrantom. Kajti narod v domovini trenutno ni gospodar svoje usode, on ima vezane roke. Mi ga predstavljamo v očeh zapadnega sveta, vsak v svojem okolju smo njegov diplomatski predstavnik, po nas ga bo sodil svet in mu odkazoval svoje spoštovanje. Zato je naša odgovornost pred narodom velika in njegovi sodbi se ne bomo mogli umakniti.

Predpogoj vsega je vedeti, kaj hočemo. Najprej si moramo biti sami na jasnem, kakšna je vloga, ki gre našemu narodu v svet, odkod se mu je bati nevarnosti, odkod pričakovati pomoči, kakšna je njegova kulturna, kakšna gospodarska gravitacija, njegova krvna pripadnost, njegov geopolitični položaj itd. Na vse to je odgovor le eden, ker je resnica samo ena, a potrebno jo je spoznati in pripoznati v vsej njeni polnosti. Ta resnica naj nato usmerja naša dejanja, jim da vere in poleta.

UČITELJICA ZGODOVINA

Najboljša učiteljica je še vedno bila in bo zgodovina. Tisoč let sožitja zgrajenega na nasilju, tisoč let robovanja nemškemu sosedu je naš narod skoraj do zadnjega držalo v stanju amorfnosti brez pravice, nazivati se narod. Bilo je tisoč let izgubljanja lastne zemlje, ped za pedjo, tisoč let izgubljanja lastne krvi, družine za družino. Da so bila že tedaj znana vsa moderna potujčevalna sredstva, ki so jih nad nami uporabili prvi Italijani na Primorskem, bi bilo že davno po nas.

Naša najstarejša in najnovejša zgodovina nas uči-

ta isto. Fašizem in nacizem sta v drugi svetovni vojni bili le času odgovarjajoči varianti dveh vekovnih stremljenj: nasilnega nemškega Drang nach Adria in kričave ter nenasitne laške iredente. Množična preseljevanja in množične internacije so imele isti cilj: iztrebljenje slovenskega naroda.

V tej mračni sliki naše zgodovine je 20 let svobode v Jugoslaviji le kratek svetel hip. A še ta kratki hip nam zasenčuje težka zabloda, ki smo ji v teh 20 letih zapadli, greh nad samim seboj: prepir med slovenstvom in jugoslovanstvom. Točno povedano, to ni bil spor med slovenstvom in jugoslovanstvom, ker sta to dva komplemen tar na pojma, dve dopolnjujoči se ideji, temveč spor med samozvanimi tolmači enega in drugega.

— I. V.

(Nadaljevanje sledi)

"STARI GREHI" V MELBOURNU

14. decembra so vprizorili v Melbourneu premiero veseloigre "Stari grehi," ki jo je režiral Srečko Košir.

Konzula Zapotočkega je igral L. Pirnat, polkovnika Kučero Srečko Košir, tovarnarja Novaka E. Zdražil, Erno Mračkovo E. Zdražilo, staro služkinjo Tinka Verbičeva, Kupačko je igral Kovačič, vdovo je igrala Molanova, drugo vdovo Mohorčičeva. Šepetalka pa je bila F. Anžinova.

NAROČNINA ZA LETO
1959
£2-0-0

ZA EDINSTVO CERKEV

Rim, 25. januarja — Papež Janez je sklical danes koncil rimsko-katoliških voditeljev, ki naj bi razpravljali načrt, za pritegnitev protestantov in njihovih sekt v rimo-katoliško Cerkev. Povabil je vse

V Sovjetski Zvezi izhaja velika Svetovna zgodovina, od katere so doslej izšli štirje zvezki. Velike knjige, ki obravnavajo svetovno zgodovino, navadno ne posvečajo mnogo pozornosti in prostora zgodovini malih narodov. Ta komunistična svetovna zgodovina pa piše o majhnih narodih precej, samo Slovenci in Jugoslavlani se jim ne zde vredni, da bi o njih mnogo pisali.

V tretjem in četrtem zvezku, ki obravnavata srednji vek je govora tudi o jugoslovanskih narodih. Vsa slovenska srednjeveška zgodovina je zaobsežena v nekaj pičlih vrsticah. Primoža Trubarja in slovensko reformacijo sploh ne omenjajo.

Hrvatski zgodovini in pa Bosni, ki je od trinajstega pa do petnajstega stoletja imela zelo bogato zgodovino, so posvetili manj kot eno stran, istočasno pa so dodelili krajšemu obdobju nevažne albanske zgodovine precej več prostora.

Dubrovnika visoka renesančna kultura je v knjigi obdelana v petih vrsticah. Nekaterim drugim nacionalnim kulturam, ki v istem času sploh niso bile razvite pa so posvetili cela poglavja.

Videti je, da so Tito in njegov komunizem pri sovjetskih mogotcih padli tako nizko, da ti nočejo pisati več niti o slavnejših poglavjih jugoslovanske zgodovine.

Včasih je veljalo pravilo: "Kdor ni z nami je proti nam," danes pa je moderno vodilo: "Kdor ni z nami, ga ni in ga nikdar ni bilo."

SYDNEY!

SYDNEY!

Slovensko društvo Sydney
prireja v l. 1959. sledeče

ZABAVE

Pustna: 8. februar — Maccabean Hall
Velikonočna: 30. marec — Paddington
"Soča" prireja: 12. julija — Maccabean Hall
"Soča" prireja: 27. sept. — Maccabean Hall
Miklavževanje: 6. december — Maccabean Hall
Božična: 26. december — Maccabean Hall

Slovenska dejavnost

ODBOR ZA
LETO 1959

17. januarja zvečer je imelo sydneyjsko Slovensko društvo v prostorih Slovenskega doma (Sydney) svoj 3. redni občni zbor.

Občni zbor je bil obiskan slabše kot lani. V svojem poročilu je dejal podtajnik, da sedaj v domu vlada mir in dostojnost, družabno življenje pa trpi zaradi

V TRETJE LETO

Naša organizacija stopa šele v tretje leto svojega obstoja. Ne naša delavnost, temveč izredne prilike so nam dale na razpolago prostor, v katerem smo tudi danes zbrani, naš dom. Ne vem, če se vsi dobro zavedamo te prednosti. Včasih mislim, da mnogi tega ne cenijo.

Kot sem že mnogokrat omenil gre zasluga za uporabo tega doma našemu častnemu predsedniku g. patru Bernardu, kateri nam je prepustil dom v NASO upravo. Morda ga nismo upravljali najbolje, toda izkustva človeka uče in prav tako jih bomo tudi uporabili za izboljšanje. **Prepričan sem, da smo vsi, ne samo člani društva, temveč vsi Slovenci mišljenja, da so nam ti prostori potrebni, da se v njih lahko svobodno razvijamo.**

Komaj dve leti je preteklo, odkar so bili položeni temelji našemu društvu, vendar lahko danes že pokažemo sicer skromen, toda vendar le napredek in uspeh našega delovanja. Danes bolj kot pa pred dvema leti, vidimo potrebe našega obstojanja in povezanosti slovenske skupnosti.

NAŠ DOM

Vsem je znano, da je obstojala najemninska pogodba med nami in frančiškanskim redom, katera je prenehala 31. dec. 1958. Z ozirom na predhodne pogovore, katere sem imel s predstavnikom reda, nam je bilo s pismom dne 26. dec. 1958. zagotovljeno, da se pogodba podaljša še za šest mesecev, to je do 30. junija 1959. Ob izteku tega termina pa moramo zapustiti prostore. Ker pa je to poslopje, v katerem smo danes zbrani in v katerem, upam in želim, da se bomo zbirali še leta, napredaj, imamo priliko, da kupimo rojstno hišo našega društva.

Z ozirom na te prilike sem na zadnji seji odbora Slovenskega društva predlagal, da Slovensko društvo postane sponzor nakupa teh iše in sicer, da

- ustanovi Slovene Dom Limited, katerega cilj bi bil, da se legalno registrira in povede akcijo za potrebni kapital.
- člani omenjene družbe bi mogli biti vsi Slovenci, kateri bi posodili potrebno vsoto denarja.
- Slovene Dom Limited bi bil upravljan po direktorjih, kateri bi bili izvoljeni od članstva. Slovensko društvo bi MORALO biti v direktorijatu.
- točno ustavo te organizacije je treba legalno izdelati.
- v slučaju uresničenja teh predlogov bi moralo društvo kot tudi uprava nuditi na razpolago skoraj ves svoj denar.
- cena za dom še ni določena, vendar sem razumel da se suče okoli £10.000 in da bi potrebni depozit iznašal izmed £3000 do £4000.

Finančno poročilo, ki ga je pregledal registrirani računovodja Mr. F. R. Jackson E.C.A. (Aust.), kaže, da ima sedaj društvo £1.138 gotovine in imetja. Uprava doma ima £668 gotovine in imetja, kar predstavlja skupno £1.806.

Gotovine je od te vsote: Društvo: £559, uprava doma £280.

Skupno razpolagata društvo in uprava z £839 gotovine.

V vsoto gotovine seveda ni všteta vsota £207, ki

predstavlja posojila in pa kredit za stanovanje članom in rojakom.

Občni zbor je na predlog g. J. Klemenčiča tudi dopolnil ustavo in pravila ter poudaril svoje protikomunistično stališče.

Prav tako je občni zbor sprejel predlog g. L. Urbančiča, ki pravi, da bo društvo navezalo in vzdrževalo prijateljske stike z vsemi svobodoljubnimi slovenskimi ustanovami in organizacijami po Avstraliji in drugod.

Ako želite, da se Vaši domači razveselijo paketa,

potem se mirno obrnite na, v teh zadevah izkušeno firmo

DR. JURE KOCETA

(G.P.O. Box 670, Perth, W. A.)

slabotnega prirasta deklet.

Društvo je tudi to leto izdale lepo tiskano poročilo o delovanju društva in uprave doma. Zelo izčrpno je poročilo društvenega predsednika g. Janeza Perka. Prinašamo nekaj izvlečkov iz tega poročila:

BREZ ŽRTEV NI USPEHA

Prepričan sem, da je želja nas vseh, članov društva kot ostalih Slovencev, da ta hiša, v kateri se že dve leti zbiramo, postane last Slovencev. To je naš dom, rojstna hiša našega društva. Mnogi od nas so vložili polno truda nesebičnega dela ter tako pripomogli k izboljšanju teh prostorov. Njim se prav lepo zahvaljujem in sem prepričan, da bodo prav tisti še posebno veseli, ko bodo videli, da je postala ta hiša last Slovencev.

"PLANINKA"

Društvo "Planinka" iz Brisbane sporoča:

Odbor je sklenil, da pozivi društveno delovanje, zato se je odločil za pogostejše zabave in družabne večere v letu 1959. Dvorana je že vpisana na ime društva in vsi družabni večeri se bodo vršili v običajnih društvenih prostorih v B.A.F.S. Hallu, 331 George St., City. Čeprav so bili že vsi člani in članice obveščeni v tej zadevi, želi odbor potom slovenskega tiska sporočiti vsej javnosti dneve vseh zabav:

Predpustna: 7. februarja
Povelikonočna: 4. aprila
Majska: 30. maja
Zimska: 27. junija
Razstavna: (za časa Exhibition v Brisbane)

8. avgusta
Spomladanske:
5. septembra
3. oktobra
31. oktobra
Silvestrovanje:
31. decembra.

Tako se bomo že na, poleg pravkar minuli zabavi 17. januarja, videli še desetkrat. Vsi večeri, razen silvestrovanja, bodo ob sobotah Pravica spremembe sporeda je pridržana, ker sedanji odbor ne more jamčiti za izvedbo zabav po naslednjem občnem zboru, ki bo predvidoma v prvi polovici meseca maja.

Na tem mestu se odbor tudi lepo zahvaljuje vsem članom, članicam in prijateljem za vse izkazane usluge in naklonjenost v preteklem letu ter jih naproša, da jim tudi v bodoče ostanejo zvesti, kajti le s skupnim delom bomo napredovali in želi uspehe svojega dela. Ne smemo pozabiti: posameznik ne pomeni nič, le v skupnosti je moč.

Istocasno pošilja odbor vsem svojim članom in ostalim prijateljem iskren novoletni pozdrav z željo, da bi jim bilo to leto kar najbolj uspešno. Isto velja za vse rojake širom Avstralije — s pozivom, da ostanejo zvesti slovenski besedi v novo pridobljeni domovini.

Vsem iskren pozdrav in vse dobro zeli. Upravni odbor slovenskega socialnega društva "Planinka" (Brisbane)

Novi odbor je bil izvoljen takole:

Janez Perko, predsednik
Karl Dolenc, podpredsednik

Alojz Sevnik, podpredsednik

Vlasta Cergol, tajnica
Angel Renar, podtajnik
Marjan Kovač, blagajnik
Antonija Vodopivec, referent za kulturo

Dr. Ivan Mikula, socialni referent

Mitja Kušar, gospodar.

Častni predsednik je postal ponovno avtomatsko č. g. pater Bernard Ambrožič.

V nadzornem odboru so: Niko Krajc

Dušan Lajovic
Marija Kovačič

Upravniki doma ostanejo do konca junija:

Janez Perko
Ljenko Urbančič
Milivoj Lajovic.

N. B.: Vabil ne bomo več razpošiljali po dosedanjem načinu, temveč kvečjemu za dve zabavi skupaj. Naprošamo Vas, da vzamete to na znanje!

SLOVENSKO DRUŠTVO NEWCASTLE vabi na

PREDPUSTNO ZABAVO

v soboto, 31. januarja v ANZAC HALLU,
Hamilton Rezervacije in pojasnila:
113 Tudor Street, Hamilton, NSW, Tel.: MA 4088

SYDNEY!

SYDNEY!

Slovensko društvo Sydney
vas vabi na

MASKERADO

v Maccabean Hallu, Darlinghurst Rd., Darlinghurst
na pustno nedeljo 8. februarja ob 7. zvečer.
3 najbolje maske bodo prejele nagrade!

Rezervirajte: FB 1085!

PLES — SMEH — LOTERIJA — KROFI

POTOVALNI URAD

ODRA

6A Elizabeth Street, Melbourne
Tel. MF 6178, po 8.uri zvečer JJ 2630

Prodaja letalskih, ladijskih in železniskih
potnih listkov za vse dele sveta.

Direktni letalski prevoz iz Jugoslavije v Avstralijo za gotovino ali pogodno odplačilo.

Pojasnila v zvezi s potovanjem — potnimi dokumenti — prenosom denarja.

Ako želite vpoklicati v Avstralijo svojce in za njih plačati prevoz obrnite se na nas.

Vzgoja in medicina gresta ustric

8. febr.

M
A
S
K
E
R
A
D
A

Mac-
cabe-
an
Hall

(Po statističnih podatkih Mednarodne zdravstvene organizacije pri OZN)

Danes bi težko razumeli, kako težke so bile nedavno razmere delovnega ljudstva širom naše zemeljske oble, posebno tam, kjer je jela industrija orati prve brazde svojega bodočega razmaha. Po vaseh in mestih so živeli ljudje v pomilovanja vredni bedi. Bili so slabo hranjeni, stanovali pa so takorekoč v brlogih. Otroci, ki še niso dosegli niti 10 let starosti, so bili zaposleni v tovarnah po 12 ur dnevno. Tudi odrasli so delali preko svojih moči. Povprečna življenska doba je trajala okoli 40 let, splošna umrljivost pri 1000 ljudeh pa se je gibala med 20 in 40. Od 1000 dojenčkov jih je v prvem letu življenja umrlo 20%. Pridobitve medicine so bile tedaj dostopne le peščici izbrancev.

Danes pa ima otrok, ko pride na svet v teh deželah, možnost, da doživi 70 let. Splošna umrljivost na 1000 prebivalcev se giblje okrog 8

in 10, tako da je za tri četrtine nižja kakor pred leti. Kar se dojenčkov tiče, jih umre na sto v prvem letu le dvoje ali četvero. Posamezna civilizirana ljudstva torej lahko že računajo s tem, da bodo živeli še enkrat dlje kakor njihovi dedje.

DESETLETJE USPEHOV

Kaj se je neki zgodilo? V prvem hipu nas spreleti misel na silni napredek, ki ga je v zadnjih desetletjih dosegla medicina. Danes lahko uspešno zdravimo že vrsto bolezni, ki so nekoč veljale za neozdravljive in rešujejo življenje mnogim bolnikom celo v primerih, ki smo jih še včeraj smatrali za brezupne.

Številna nova zdravila, s katerimi razpolaga današnja moderna medicina (serumi, inzulin, sulfamidi, antibiotiki in druga sredstva, ki pomagajo organizmu v boju proti raznim boleznim, omogočajo, da človeku podaljšamo življenje. No-

ve zmage doživlja z dneva v dan tudi moderna kirurgija. Pred sto leti so bile trebušne operacije dokaj tvegana stvar. Možganov, pljuč in srca pa se še dotakniti niso upali. Danes je to drugače.

Z velikim napredkom medicine, farmacije in kirurgije je rasla tudi blaginja človeštva. Življenje je postalo lažje, otroci so namesto v tovarne hodili v šole, odrasli so dosegli skrajšar: delovni čas. Najtežja dela so pričeli opravljati s stroji.

Boljše življenske razmere so seveda v zvezi s splošnim napredkom vzgoje in konec je "zlate dobe" nalezljivih bolezni, ki so se neovirano širile po mestih, stanovanjih in celo v bolnišnicah. Smrtnih primerov je bilo tedaj zaradi nalezljivih bolezni 20 do 30%, medtem ko jih je danes komaj 2 do 3%.

Z izboljšanjem življenskih pogojev se izboljšujejo tudi delovni pogoji, gradijo se moderna stanovanja in drugi ob-

jekti, ki služijo človečanstvu. Urejeno je smotno odstranjevanje nesnage in mesta so preskrbljena s pitno vodo.

Vsem tem činiteljem pa moramo dodati še socialno medicino, ki je postavila borbo za zdravje na nove osnove. Gre predvsem za to, da se bolezen ugotovi že v začetku, ko lahko računamo s popolnim ali vsaj delnim ozdravljenjem. Zdravniki se med boleznijo pozanimajo tudi za gmotno stanje bolnika in njegove družine, družba pa mu po ozdravljenju zagotovi primerno zaposlitev, kjer ni v nevarnosti, da bi se mu bolezen ponovila.

Vse to oblikuje novi humanizem medicine, o katerem se danes mnogo razpravlja. Značilna za ta humanizem je vedno večja skrb, ki je posvečena človeku. Tudi najpomembnejše pridobitve, ki se z njimi ponaša človeštvo, so brez vrednosti, če nam ne morejo napraviti lažjega, bogatejšega in lepšega življenja.

Bela Ljubljana

Slovenija je že v najstarejši dobi ležala ob važni poti med Balkanom in Italijo in predstavljala kanal, po katerem so se valile vojaške čete v eni ali drugi smeri. O najstarejši zgodovini Ljubljane vemo zelo malo, vemo pa, da je bilo ljubljansko Barje naseljeno že v predavnosti. Izkopanine starih naselbin na koleh nam pričajo o tem. Druge izkopanine nam kažejo tudi, da je bila, na mestu današnje Ljubljane naselbina že v železni dobi in da do kasneje stari Iliri ali Veneti imeli tod važno trgovsko središče. Ko so v prvem stoletju pred Kristusom Rimljani zasedli ljubljansko kotlino, so ustanovili tu vojaško taborišče, ki ga v vseh rimskih zapisih imenujejo Emona. Ime verjetno ni rimsko, temveč so ga Rimljani prevzeli od prejšnjih prebivalcev Ilirov. Emona je postala važno središče 15. rimske legije in obenem važno trgovsko taborišče. Rimsko taborišče se je raztezalo od današnjega Mirja pa do Turjaškega trga in je bilo obdano z zidom, katerega dele lahko v Ljubljani še danes opazujemo. Na prostoru, kjer je danes Križevniška cerkev, je stal rimski tempelj. Prav verjetno je, da so se Rimljani držali samo znotraj zidu in da je bila okrog njega in pod grajskim hribom še vedno stara ilirska

naselbina. Iliri so morda obdelovali polja in kupčevali z rimskimi vojaki, ki so živeli v taborišču.

Ker je ljubljanska kotlina predstavljala edini res prosti prehod skozi verigo, ki jo tvorijo zasavski in dolenski hribovi, iz Balkana v Italijo, je doživljala pestro zgodovino. Postala je znana kot trgovsko središče širom Balkana, je pa mnogokrat občutila bližino bojev in videla marsikatero vojaško edinico, ki je odhajala v boj ali se vračala iz njega.

Ko se je pričelo tisto veliko gibanje narodov, ki ga zgodovina opisuje kot preseljevanje narodov, tudi stara Emona ni ostala neprizadeta. Zakaj so se velike množice vzhodnih narodov vzdignile in se začele pomikati proti zahodu, je težko reči. Najverjetnejše je, da jih je mikalo bogastvo rimske države. Dokler so bile rimske čete močne in so branile vzhodne meje rimskega cesarstva pred barbari, je Emona živela mirno življenje trgovskega mesta; toda rimski imperij je začel propadati radi zamešanih notranjih razmer in v nekaj stoletjih je od staroslavne cesarstva ostala samo še trhlja lupina. Druga razlaga pravi,

da se je podnebje v osrednji Aziji poostriilo in da je bil to razlog, da so se nomadski narodi dvignili in odšli proti zapadu iskat novih pašnikov. Pritiskali so drug na drugega in kmalu se je z vzhoda na zapad valil val divjih narodov, ki se jim oslabele rimske legije niso mogle zoperstavljati. Konjeniški oddelki Zapadnih Gotov in Hunov, ki so bili najmočnejši izmed narodov, ki so se podali proti zahodu, so nadvladali brez posebnih težkoč rimske pešce, ki so bili počasni in radi težkega orožja in oklepov malo usposobljeni za borbo z gibčnimi nomadi.

Moderna znanstvena raziskovanja sicer kažejo, da to preseljevanje ni bilo tako množično kot so nekdanj mislili. Če danes govorimo o narodih, si predstavljamo milijone ljudi. V starih, časih pa narod mnogokrat ni bil drugega kot pleme in Sarmati, Alani, Kvadi, Huni, Goti, Vandali in Markomani, pred katerimi se je rušilo rimsko carstvo, so bili morda samo plemena, ki so šla nekaj tisočev ali desetisočev glav.

Po mnenju zgodovinarjev so Huni opustošili Emona na njihovem drugem pohodu v Italijo leta 452. po

Kristusu. Sicer je tudi še po tem datumu Emona živela, toda nikdar več cvetoče življenje, ki ga je imela v rimski dobi. V letih, ki sledijo, najdemo manj in manj zapisov o Emoni in na posled je središče popolnoma zatonilo v pozabo. Emona je umrla za vedno. Doba njene smrti sovпада nekako z vdorom slovenskih plemen v Furlanijo. Slovenci so verjetno zasedli ljubljansko kotlino, toda starega mesta niso popravljali in najbrž so vse zidane zgradbe stare Emone popolnoma propadle.

Slovenci in ostali Slovani, ki so se preselili na Balkan za Goti in Huni, so bili pastirji in poljedelci in hiš niso zidali. Njihove zgradbe so bile lesene in ni se čuditi, da v Ljubljani ni mogoče najti nobenih izkopanin, ki bi kazale na prva leta slovenskega mesta. Ko se ime Ljubljana prvič pojavi v zgodovini, je bilo mesto že lepo in cvetoče središče, z gradom na griču nad naseljem in mnogo hiš je bilo že zidanih. Mnogo starega kamenja, ki je nekdanj tvorilo zidove Emone, so izkopali izpod trnja in grmovja in ga uporabili za zidanje Ljubljane.

Tako je na starih temeljih ilirske in rimske Emone vstala naša bela Ljubljana, mesto, na katerega smo Slovenci tako ponosni.

Ivan Krajnar

MAŠKERADA V SYDNEYU

Sydneysko društvo je odločeno, ohraniti naše običaje na tujih tleh. Začelo je z miklavževanjem, sedaj pa pripravlja maškerado. Spominjali se bomo časov, ko smo jedli cvrtje in krofe ter vlekli "ploh." Na pepelnico sredo pa so neporočena dekleta našle na strehah slamnatega moža.

Priredidelji se že pridno pripravljajo in nas bodo presenetili z marsikatero smešno. Bodoči udeleženci pa stikajo za maskami cowboyev, gasilcev, pajacev, robotov, hudičev, prašičev in podobne menažerije.

Maškerada, ki bo 8. februarja ob 7. zvečer v Maccabean Hallu, Darlinghurst, bo prav gotovo dobro obiskana. Prostor je omejen, zato pohitite z rezervacijami in pa napravite ali izposodite si masko. Maske bodo imele na razpolago damsko in moško garderobo v kleti Maccabean Halla (seveda prireditelji ne odgovarjajo za prtljago udeležencev.)

Pohitite in pomagajte prireditvi k uspehu!

—*—

Mož ženi: "Kako vendar pričakuješ od mene, da bi se spomnil tvojega rojstnega dneva, ko nikdar ne izgledaš starejša."

Pri zadnjem valčku v kotiljonu so volile dame, in tu je plesal doktor nocoj zadnjič z Elzo, ker po kratkem počitu so hoteli Boletovi domov.

"Zakaj mi ne odgovorite nocoj?" je vprašal on takoj, ko jo je prijel čez pas.

Zasukala sta se naglo, in on jo je strastno pritisnil k sebi. Ni mu branila, pa tudi odgovorila ni onemu vprašanju. To ga je še bolj razvnelo.

"Vi morda mislite, da se šalim — ali pa —"

Ona ga je pogledala resno.

"Ali pa — kaj hočete reči?" je ponavljala za njim.

"... me ne ljubite!"

Molčala sta oba; samo roku mu je ona stisnila, lahko in mehko; pa pregrelo ga je po vsem životu, tako da jo je vnovič divje in strastno zasukal.

"Nocoj vam ne morem odgovoriti!" reče ona potem šepetaje in ne ozri se vanj; "drugikrat; morda bo kmalu prilika — in do tedaj —"

"Do tedaj?"

"... ostaneva prijatelj!"

Pri teh besedah je uprla zopet svoje mirne, modre oči v njegov vroči, strastni obraz.

Te besede so ga nekoliko ohladile.

"Prijateljstvo!" To mu je bil nekako sumljiv izraz.

"Ah, vi me ne ljubite!" je dejal še enkrat, toda skoraj osorno.

Pa ona mu zopet ni odgovorila z besedo, nego z roko, z onim mehkim, lahkim stiskom.

In proti temu ni imel nobenega ugovora. Plesala sta še enkrat po dvorani, pa vtem je bil tudi konec kotiljonu. — —

Tam v zadnji čitalniški sobi se je zbrala za kratek čas vsa naša znana družba. Dobre volje so bili vsi razen Boleta, ki je bil danes menavadno čemer; še citirati se mu ni ljubilo.

Hrast pa je prisedel zopet k njegovi soprogi ter prepustil guvernanto sodniku in Medenu. Dozdevalo se mu je, da je je gotov, in zato se ga je polastila neka mala reakcija.

Boleška je to zapazila.

"Obžalujem vas, doktor," je šepnila svojemu sosedu; "kaj nameravate vendar?"

"O čem govorite?" je vprašal navidez osupel.

"Ah, to dobro znate! Nikar ne silite svojega lica v tako nedolžne gube. Pomislite vendar — vi in pa ta uboga, revna guvernanta! Pustite jo — Medenu!"

"Uboga — revna" — to mu je bolj glasno, bolj trdo udarilo na uho nego "pustite jo Medenu".

Stisnil je ustni, toda ohrabil se je zopet.

"Vi nimate pravice tako govoriti, milostiva," je dejal naglo, toda jako pohlevno.

"Prav imate! Smete me tudi osorno zavrniti; pa vendar — pomislite malo o svoji lepi prihodnosti, o svoji karieri!"

Govorila je to tako materinsko, zaupljivo, kakor je le ona sama zmožna bila govoriti. In ta žena je bila lepa in še mlada.

Hrast je grizel konce svojih brk ter molčal nekoliko trenutkov.

"Gospa! Milostival!" je dejal potem naglo; "ali veste, ali znate, kaj je ljubezen?"

"Jaz ne vem, o kakiljubezni govorite; ah, uboga, kako različno je vse, kar se imenuje a to besedo!"

Povesila je nekoliko glavo in lice se ji je zmračilo. Toda nihče ni opazil tega. Tudi ni bilo dovolj prilike, zakaj takoj se je z veseljem obrazom obrnila zopet k svojemu sosedu: "Doktor, ne bodiva sentimentalna! Saj sva že mnogokrat premišljevala in reševala take predmete, a vselej sva se smejala. Čemu bi se nocoj ne? In glejte, jaz sem si vedno prisvojevala nekoliko pravice vam včasih več povedati, nego drugi smejo — tako v navadnem družabnem občevanju. Ni li to istina?"

Hrasta je ta laskavi glas premagal.

"O, to vem, da ste mi prijazni! In hvaležen sem vam!"

"Torej preudarite in premislite!"

Vtem je Bole naznanil, da je voz vprežen. Drenovska gospoda se je odpravila domov. Tudi Meden je imel nocoj svoje konje v trgu ter je ukazal vpreči takoj po odhodu Boletovih. Z doktorjem sta se vračala skupaj po stopnicah, po katerih sta bila spremila Boletove do voza.

"Lepa veselica, lep ples je bil to!" reče Meden.

"Kolikor zmoremo!" pravi Hrast.

Cbema pa je donelo na uho drdranje Boletovega voza po nerodnem, razpokanem tlaku glavne trške ceste.

(Dalje prihodnjič)

Mlado dekle je stalo sredi podeželske ceste. Spominjala je na ptiča, ki ga je veter razmršil. Svetli lasje so ji v kosmih padali na čelo, njena živopisna brezrokavna oblekica je bila pomečkana, na visokih, golih nogah je imela rdeče sandale in v rokah šopek poljskih cvetic. Ko je po cesti privozil velik, nov avtomobil, je dvignila roko.

"Lep o prosim, popeljite me s seboj!"

"Kam pa hočete iti, mlada gospodična?" je povprašal mladi vozač.

"V vaši smeri. Ne daleč, če seveda smem."

"Seveda, kar vstopite."

Zlezla je v avto in sedla poleg Janeza.

"Narda mi je ime", je dejala, "tako sem vesela, da ste prišli mimo. Celi dve uri sem čakala"

"Kaj vas nihče drugi ni hotel vzeti v avto?"

"Nisem nikogar prosila."

"Zakaj pa ne?"

"Same majhne in stare škatlje so vozile mimo."

Naslonila se je nazaj in pogledala šopek, ki ga je držala v roki. Janezu se je zdela zelo mikavna in je premišljal, kaj bi jo vprašal.

Dekle se je ozrlo okrog in vprašalo: "Imate morda

vazo za cvetje v tem modelu?"

"Na žalost ne, mala gospodična."

"Nikar me ne kličite mala gospodična. Narda mi je ime."

"In koliko let imaš, Narda?" je zanimalo Janeza.

"Osemnajst. Lahko me torej mirnega srca vikate."

"Oprostite!" je zamomljal Janez in nerodno mu je bilo. Odrezava je bila za svoja leta.

Molčala je. Tudi Janez ni vedel, kako bi zavezal nit razgovora, ki se je pretrgala. Peljala sta se pol ure brez besede. Težki avto je mirno drsel po cesti, ki ni bila najboljša. Niti poznalo se mu ni, da je vozil okrog petinšestdeset milj na uro.

"Vam je v zabavo, ako vozim tako hitro?" je vprašal Janez.

Narda ni odgovorila.

Zrla je skozi steklo na cesto.

"Ste me slišali, Narda?"

"Sem."

"Zakaj pa ne odgovorite?"

"Šofer mora med vožnjo

paziti na avto in ne sme govoriti z mladimi dekleti," se je spet odrezala Narda.

"Kaj pa še celo ne. Lepemu dekletu je do tega, da svojo lepoto očuva, ne pa da se prebudi jutri v bolnici z razrezanim obrazom."

"Tudi ne, ako je šofer zelo dober vozač in mu je dekle zelo, zelo všeč?"

"Tudi ne! Nesreča se tako kmalu lahko pripeti."

Janez je zmanjšal brzino: "Vozim še vedno prehitro — za razgovor, mislim?"

"Da."

"Kaj pa če ustavim?"

"Takrat mi pa lahko poveste, kar vam je na srcu."

Janez je takoj stopil na zavore. "Narda," je zamomljal in skušal iztegniti roko po naslonilu za njenim hrbtom. "Narda, rad bi —"

Prekinila ga je: "Tak recite žel! Karkoli pač imate navado reči mlademu dekletu, ki ste jo vzeli v avto in jo popeljali nekaj milj. Kajti tako moram izstopiti."

Še prej ko se je Janez zavedel je že odprla vrata in izkočila.

"Pa lepa hvala," se je še ozrla in odbrzela.

Janez je gledal za njo. "Škoda, škoda," je momljal. In pri tem še sam ni vedel, kaj je mislil, ali nje — ali svoje obnašanje.

Nekaj dni pozneje je Janez spet vozil po tisti cesti in prehitel nek športni avtomobil. Poleg vozača je sedela Narda, v isti veseli oblekici in s šopkom v rokah. Na šoferjevem obrazu je bilo čitati prijetno upanje, toda obraz se mu je čudno namršil, ko je Janez pomahal.

"Res, možje niso nič tovariški, kadar so dekleta poleg njih," je pomislil Janez in pritisnil na plin.

Naslednje dni je večkrat peljal po tisti poti, toda Narde ni več videl.

* * *

Kakšne tri tedne pozneje je dobil po pošti drobno pisemce.

"Dragi Janez," je čital, "mislim, da Vas smem klicati Janez, saj ste tudi Vi

meni rekli Narda. Rada bi omilila vtise, ki ste jih odnesli ob najini nenadni ločitvi. Napravili ste čisto opravičljivo napako. Mislili ste, da ste imeli v svojem velikem avtomobilu majhno dokletce z majhnimi predsodki. V resnici ste se motili. Razložiti Vam moram. Moj oče mi je hotel podariti za moj devetnajsti rojstni dan nov avtomobil. Radi tega sem hodila vsak dan doli na cesto, ki teče ob našem posestvu, in ustavila vsak avto, ki mi je bil všeč. Saj veste, kakšni so trgovci z avtomobili. O vozu, ki vam ga hočejo prodati vedo povedati samo dobre stvari. Jaz pa sem hotela videti, kako se različni novi modeli obnašajo na cesti. Morda Vam bo v malo zadovoljstvo, če Vam povem, da sem se odločila za prav takšen avto kot ga imate Vi in da sem ga za rojstni dan tudi dobila. Saj niste bili užaljeni? Ena poskušna vožnja res ni dovolj za trdnjše prijateljstvo. Vaš naslov sem našla preko Vaše registracijske številke. Številka mojega novega avtomobila je WW 3145. Poiščite me, če Vam je do ponovnega svidenja vsaj toliko kot Vaši mali sopotnici Nardi."

(J. Rosler)

Kolikokrat ste že starejše sestrice in mamice vzkliknile. "Ko bi vsaj že prišel čas, da boš šel v šolo, nad bratcem ali sinčkom, ko vas je nadlegoval v predšolski dobi s tisočnimi vprašanji, ki jim morda večkrat niste znale najti odgovora.

Vem. Tudi meni se je tako godilo. Ko pa je napočil prvi šolski dan mojemu edinčku, se mi je zdelo, da mi je življenje brez vsake pravice ukradlo nekaj, kar je samo moje...

S stisnjenim srcem sem se podala z njim na pot v šolo tisti prvi dan, ki je zdaj že daleč za menoj. Skoraj z ljubosumnostjo sem ga izročila v varstvo učiteljici, obenem pa s strahom, misleč, da je moje varstvo nad njim najboljšje.

Verjamem, da se tudi mnoge slovenske mamice sedaj ukvarjate s takimi mislimi. Morda imate nekatere celo namen odložiti ta važen korak vsaj še za eno leto. Kajti takih slučajev je dosti, kjer se posebno mamice, očetje ne toliko, ne morejo ločiti s svojim za šolo zrelim otrokom.

Vendar tega ne smemo storiti. Taka sentimentalnost je zelo nekoristna in nezdrava za duševni razvoj otroka. Ni znak nesebične materinske ljubezni — ravno nasprotno, znak velike sebičnosti je. Znak tistih mater, ki si skušajo prilastiti pravico nad otrokovim življenjem že v zgodnji mladosti, kar se v poznejših letih izkaže s slabimi posledicami. Taki otroci, ki jih matere s svojo sebično ljubeznijo skušajo prilastiti popolnoma za sebe že v zgodnji mladosti, ko dorastejo niso sposobni za samostojna odločanja, vedno se obračajo na mater v vsaki zadevi. Sebična mati pa, ne da bi sama vedela, prinaša odločitve vedno v svojo korist. Navadno tako, da otrok, ki že ni več otrok ostane za vedno pod njenim pokroviteljstvom. Taki ljudje navadno ne doprinesejo ničesar za skupno blaginjo človeštva. Ostanajo mehkužni, strahopetni in v največ slučajih po krivici sebične matere.

Zato ne odlašajmo niti za nekaj mesecev, niti za en teden. Če je vaš otrok izpolnil peto leto, ga mirne duše vpišimo v otroški vrtec. Nič slabše mu ne bo tam kot doma. Se lepše. Obdan bo ves dan z otroki, kar je posebno važno za tiste otroke, ki nimajo bratcev ali sester, niti sosedov. Taki otroci kaj hitro postanejo nevrotični, kajti tudi materi presedajo, ker ubogi malček pač nima nikogar drugega za družbo kot mamico.

Otrok v dotiko s knjigami tu še ne bo prišel. Leto, ki ga otrok prebije v otroškem vrtcu je več ali manj igra pod inteligentnim nadzorstvom. Moderna vzgoja ne dovoli preobremenitve otroškega razuma. V otroškem vrtcu se otroci vadijo v ustvarjanju, sledeč instinktu. Slikajo, modelirajo, rišejo, plešejo, pojejo. Pri tem vežbajo še okorne prste v gibčnosti, poskušajo vsak po svoji sposobnosti dati obliko raznim predmetom, ki jih privlačijo. Pri petju in glasbi spoznavajo ritem, pri plesu pa se vadijo v prvih družabnih ugajenostih. Učitelj jim ničesar ne vsiljuje. Nasprotno! vsakemu otroku je dana možnost, da sam najde svoje še neprebujene talente in jih sebi primerno razvija.

V otroškem vrtcu si otrok pridobi kopico novih prijateljev in tu se mu tudi že zbudi zavest, da je tudi on, čeprav majhen, kaj važen član človeške družbe. Privadi se na avtoriteto učiteljice, na prvo neizbežno disciplino, na šolske prostore in ko napoči leto za prvi razred osnovne šole, se bo kar krepko sam s torbico podal v šolo. Kar nič si ne bo želel spremstva, tako lepo se že njegova neodvisnost razvija.

Otrok, ki ga starši pošljejo v šolo brez pravega razloga pozneje kot se smatra za pravilno, se bo zelo neugodno počutil, kajti otroci so zelo bistri opazovalci. Kaj hitro bodo opazili, da je večji in starejši od njih in ga izločili. Izogibajo se ga pri igri za partnerja, v odmoru bo prepuščen sam sebi in postal bo zagrenjen, ne da bi si to znal razložiti.

V še večjo škodo pa mu bo, če ga v otroški vrtec nimate namena poslati. V prvem razredu osnovne šole bo prav gotovo zaostajal za onimi, ki so obiskovali vrtec.

Nikar ne odlašajmo. Eno leto v življenju zamujeno, je lahko usodonosnega pomena.

S posebnim pozdravom vsem mamicam in z najlepšimi željami bodočim solarčkom

Pavla Miladinovič

POROKE IN KRSTI

V družini g. Alojzija in ge. Magde Švegovič iz Wentworthvilla pri Sydneyu so krstili prvorojenca na ime Igor.

V družini g. Stanka in ge. Karline Čebokli, r. Muha, iz Enfielda pri Sydneyu so krstili prvorojenca na ime Peter.

V družini g. Antona in ge. Romane Muha iz Enfielda pri Sydneyu so krstili prvorojenca na ime Boris.

V družini g. Antona in ge. Marije Buckovič, r. Tominc, iz Malverna, Vic., so krstili 13. decembra prvorojenca na ime Evgenij Radovan.

V družini g. Ivana in ge. Antonije, Nadoh, r. Tominc, iz Geelonga, so krstili 14. decembra sina na ime Ivan Stanko.

V družini g. Albina in ge. Kristine Kocjančič, r. Kocjančič, iz Hawthorna, Vic., so 3. januarja krstili hčerko na ime Margarita Kristina.

V družini g. Petra in ge. Vere Mukavec, r. Škrjanec, iz Essendona, Vic., so krstili 10. januarja fanta na ime Jan Loren.

V družini g. Alojzija in ge. Alojzije Vučko, r. Mlinar iz Essendona, Vic., so 10. januarja krstili prvorojenca na ime Jožef.

V družini g. Jožefa in ge. Eliabete Kutoša, r. Ohman, iz Adelaide, so krstili 25. decembra hčerko na ime Zina.

Dober poslušalec običajno misli na kaj drugega.

Abe Martin

Srečen zakon je le ta, v katerem žena daje svoja najboljša leta možu, ki jih je storil najboljša.

Anonymus

V soboto 24. januarja sta se poročila v cerkvi St. Francis, Paddington (Sydney) g. Franc Rožanc in gdč. Angela Stare. Ženin je doma iz Varej pri Divaci, nevesta pa iz Vodic nad Ljubljano. Poročil ju je č. p. Bernard Ambrožič.

27. decembra sta se poročila v cerkvi St. Patrick, Church Hill (Sydney) g. Slavko Fabjan in gdč. Pavlina Fabjan. Ženin in nevesta sta doma iz Bat pri Gorici.

14. decembra sta se poročila v cerkvi St. Francis, Paddington (Sydney) g. Anton Mlinarič in gdč. Gizela Golenko. Ženin in nevesta sta doma iz Gornje Bistrice v Prekmurju.

26. decembra sta se poročila v cerkvi St. Francis, Paddington (Sydney) g. Janez Godina in gdč. Rezička Kolenko. Ženin je doma iz Šentjerneja, nevesta pa iz Gornje Bistrice v Prekmurju.

3. januarja sta se poročila v cerkvi St. Francis, Paddington (Sydney) g. Karl Simenčič in gdč. Ivanka Čeh. Ženin je doma iz Sv. Andraža v Halozah, nevesta je iz Ptuja.

3. januarja sta se poročila v cerkvi St. Francis, Paddington (Sydney) g. Janez Steble in gdč. Anica Marušič. Ženin je iz Frankolovega, nevesta pa je Hrvatica.

Pomagaite upravi: javite spremembo naslova!

Neka ženska v Atlanti takole premaguje svoj apetit: ko odpre hladilnik, zagleda na notranji strani vrat hladilnika fotografijo iz tistih dni, ko je pred dijeto, bila še "debela," in apetit jo mine.. Poskusite!

ZA SALO

(Karel Kodrič)

Za božjo voljo, le nikar zares!
Er: smeh na dan spodi oblake vstran
in s smehom včasih boj je zbojevan —
norčavost zlata je moža koles.

Izgubil boj zaradi kurjih je očes,
ledvic in jeze Korzičan;
srbela Darija sta meč in dlan,
dokler na polju obležal je val teles.

Poskusi naj bedak, zaprt, brez šal,
z modrostjo zbrisati sosedov smeh!
— Uspeh: krohota odmeva v šir in dalj.

Norosti moje, "mož", spreglej mi greh!
Kar te svarim, zapiši v glavo. Žal,
če vse pozabiš ko na lanski sneg...!

ZAR je vseslovenski in nestranski list, zato daje možnost vsakemu Slovencu, da izrazi svoja mišljenja ter tako doprinese k razčiščenju pojmov. Dopisi niso nujno v skladu s konzorcijskim glediscem (op. ur.)

Cenjeni,

kadar citam v "Javni tribuni" mozganske izlive takozvanih slovenskih nacionalistov, vedno hvalim Boga, da se ni napočil čas vrnitve v domovino. Do sedaj se namrec se nisem izučil v petju cesarsko—kraljevske—rimske —apostolske—crno —zlate državne himne in podobnih melodij.

Zivela jugoslovanska Slovenija!

Maks Kosovinc
Adelaide, S. A.

Z ISTIM MERILOM

V lažje razumevanje pritožbe patra Bernarda Ambrozica objavljamo naslednje:

Proglas nadškofa dr. Mannixa dne 21. novembra 1958.:
"Med volilnimi zmesnjavami je jasno eno. Vsak komunist in vsak simpatizer komunizma v Avstraliji si želi zmage doktor Evattove stranke. To je vznemirljivo. To naj bo pomembno opozorilo vsakemu katolicanu in vsakemu spodobnemu Avstralcu.

Doslej se mi ni zdelo primerno svariti pred tem. Komunisti so dolgo casa laznjivo namigavali, da kardinal Gilroy zagovarja razmeroma nevtralnno dobrohotnost. Kardinal je seveda ignoriral zlorabo svojega imena.

Toda sedaj, ko se Evattova stranka, pozabljaoc na ves sektarijanizem, skusa skrivati pod njegovim imenom v ves narod obsegajoocih oglasih in z razdeljevanjem letakov vernikom ob nedeljah pred katoliškimi cerkvami, se mi zdi primerno, spomniti na uradno stališce kardinala in katoliških skofov v Avstraliji."

Dr. Mannix nato citira dva odstavka iz pastirskega pisma kardinala Gilroya, ki opozarja na komunistično nevarnost in obzaluje, da moze na visokih javnih položajih, med njimi nekateri katoliki, zapirajo oči pred to nevarnostjo.

Dr. Mannix nato zaključuje: "Zdi se mi, da je prav zdaj čas priklicati v spomin one mirne in tehtne besede.

Nepotrebno je pripomniti, da je Demokratska delavska stranka — tako protestanti, kot katoliki — za ceno junaskih zrtev stanovitno zastopala in zastopa nacela, izražena v tem pastirskem pismu. Ali moremo to trditi o drugih?"

Ne spuscamo se v razglabljanje, ali je dr. Mannix tako vznevoljilo dejstvo, da se je A.L.P. drznila deliti volilne le-

Najbolj vroča mesta v peklu so rezervirana za tiste, ki v času moralne krize ostajajo nevtralni.

Dante

Mnoge žene in dekleta, ki ljubijo enega iz dna srca, imajo mesto za drugega na vrh srca.

J. N. Baker..

Idealna žena je ona, ki ve, kdaj bi njen mož bil rad prisiljen storiti nekaj proti svoji volji.

Sydney J. Harris

take tudi pred cerkvami, da mece malo manj kot polovico celokupnih avstralskih volilcev v isti kos s komunisti, ali mu ni prav, da kardinal Gilroy v svoji nepristranosti ne odklanja nikogar razen komunistov, ali pa je hotel s sklicevanjem na kardinalovo pastirsko pismo le napraviti volilno propagando za D.L.P.

"Zar" je v spornem članku izrazil le presenečenje, da je dr. Mannix, — ki ima osebno, kot vsak državljani, nedvomno pravico izraziti svoje politično prepričanje — smatral za primerno, za to svojo izjavo, izraziti svoje visoko cerkveno dostojanstvo in — kot A.L.P. — pastirski list kardinala Gilroya, kar vsekakor pomeni zapletanje Cerkev v politično borbo. Da pisec članka M. A. dr. Mannixove izjave ni tako napacno razumel, ker pac ni cital tednika "The Advocate," nam prica izjava dr. L. Rumbala, ki jo je takoj naslednji dan podal v Sydneyu za katoliško cerkev, in ki pravi med drugim dobesedno:

"Dr. Mannix ne more rimskim katolicanom vsiliti svojih osebnih pogledov na volitve.

Najdalje, kar more iti v svojem uradnem cerkvenem svojstvu je, prepovedati katolicanom glasovanje za komunistično stranko.

Vsak komentar s strani nadskofov, ki bi svetovali katolicanom glasovati za neko določeno politično stranko, je treba smatrati kot osebno mnenje, itd."

Da pa ne bi kdo mislil, da je tudi Rev. dr. Rumble "zagresil" s svojo izjavo napad na katoliško cerkev, objavljamo tudi božicno poslanico, ki jo je preko televizijske postaje ABV2 podal katoliški pomožni nadskof v Melbourne dr. Simonds

in smo jo je deloma objavili v prejšnji številki:

"Zelo sem srecen, da mi je bila dana prilika poslati ljudstvu to božicno voscilo.

To storim s tem vecjim zadovoljstvom, ker mi je veliko stevalo ljudi izraziti svoje neugodje nad dejstvom, da je bila pretekli mesec med volilno kampanjo Cerkev zapletena v ostro politično prerekanje, kar je v vsakem primeru zelo obzaložanja vredna okolnost.

Srecen sem, da lahko izjavim, da nisem imel s tem prav nikake zveze.

Kadarkoli politični cilji zamogle Cerkevno duhovscino in duhovno poslanstvo, vera vedno trpi.

Zato sem posebno vesel, da morem povedati ljudstvu Viktorije, da zelim vsakomur, ne glede na njegova politična ali druga prepričanja, prav vesel Bozic in mirno novo leto."

K izvajanjem c. g. patra Bernarda Ambrozica pa naslednja pojasnila:

k točki 1)

M. A. ne daje nadskofu nikakih naukov, ampak le komentar k njegovi politični izjavi. Zal ni bil poučen o tem, da imajo samo "Misli" monopol na "zlonamerno proticerkveno propagando" kakor to zelo zlonamerno imenuje pater Bernard. Ce si "Misli" Nov.-Dec. 1958.) lahko privoščijo kritizirati videmskega nadskofo in se celo vprasevati, ali je "res katoliški in ne zgolj laski" ter mu dejansko dajejo nauke, ali se ne bi mogel povprečen zemljan v svoji nevednosti z isto pravico vprasati, ce ni dr. Mannix morda le D.L.P. nadskof? Vendar M.A. tega ni "zagresil."

k točki 2)

Malo je vazno, kako je prišlo do nadskofove izjave, vazno je, da je bila podana, da v marsicem spominja na dr. Evattove "lamentacije" in da je bila cerkvenim dostojanstvenikom, ki se v strankarske borbe nocejo spuscati, zelo neljuba, sicer ne bi smatrali za potrebno izjavljati, da predstavlja le dr. Mannixovo zasebno mnenje. Dokaz, da je nocejo istovetiti s Cerkvijo, kakor skusa pater Bernard.

k točki 3)

M. A. zagovarja stalisce, da je vmesavanje vere v politiko skodljivo. Ce pater Bernard trdi, da je slovenska publika za taka razglabljanja nepoklicana, ali hoce reci, da o tem ne bi smela nic vedeti?

Ce se "Zar" z nekim popolnoma izvenverskim dejanjem dr. Mannixa nacelno ne strinja, s tem nikakor ne trdi, "da ga je neki katoliški nadskof temeljito polomil," kar mu zeli podtakniti pater Bernard. S političnega stalisca je smatrati njegovo dejanje za neprimerno, ce ga je pa s cerkvenega stalisca polomil ali ne, o tem nista poklicana presojsati niti "Zar" — niti pater Ambrozic, ampak cerkvena oblast. Upamo pa vendar, da slovenski kaplan v Avstraliji ne bo dolzil pomoznega nadskofo dr. Simonds in dr. Rumbala, da hoceta blatiti avtoriteto visokega cerkvenega dostojanstvenika.

k točki 4)

V demokraticnih dezelah je bila kritika političnih velmož vedno dopuscena in nihce zaradi nje ni izgubil na spostovanju. Kdor pa kritike ne more prenesti, naj se pac ne spusca v politiko, vsaj v de-

mokraticni dezeli ne. Gospod Menzies si kot odvetnik gotovo ne bi pustili reci vsega, kar dopusca kot politik. Zakaj torej prikrivati dr. Mannixa zaradi kritike njegove politične propagande s skrovisko castjo in jo preobracati v napad na Cerkev?

Zakaj poudarjanje njegove visoke starosti? V dokaz njegove nezmožljivosti ali v opravicilo? Ali bi morda urednik "Misli" dovolil "Zaru" vec samostojnega misljenja, ce bi njegov uredniski odbor obstojal iz sivolasih starckov? Vsekakor so skoraj do zadnjega državljani Avstralije in volilci, cesar vsekakor ne bi mogli trditi o g. p. Ambrozicu. Ali tare nas "narodnostni listic," kaj drugačna usoda, kot njegove, da bi bilo nam pregresno to, kar je njemu dovoljeno?

k točki 5)

Ali po mneju patra Bernarda bivanje v Slovenskem domu, ki placuje najemnino Cerkvi, nekomu ze jemlje pravico do svobodnega misljenja in govora? Da Slovenci ne bi smeli ne vedeti, ne govoriti niti tega, kar so javno povedali visoki cerkveni dostojanstveniki, ce njemu to ni vsec? Ali si predstavlja tudi slovenske domove drugod po Avstraliji v tem smislu?

K zaključku:

Ce pater Bernard Ambrozic zeli izpremeniti politiko Cerkev v Avstraliji v gornjem smislu, bo moral pac predloziti svoje dokumente pristojnim cerkvenim oblastem.

Dvomimo pa, da bodo podtikanje proticerkvene propagande in izrazi kot drznost, skrajna domisljavnost, zaplostarstvo in podobno, razsodnim mozem dovolj tehtni dokazi za izpremembo ustaljene politike.

Vsak nepristranski citatelj more presoditi, da je bil clanek "Le cevle sodi naj kopitar" napisan v dostojni obliki in z nacelnega stalisca in da pisec, ki je sam vnet zagovornik D.L.P. s kritiko strankarsko-politice volilne propagande dr. Mannixa, nikakor ni skusal manjsati njegove avtoritete kot verskega dostojanstvenika. Zato nam je torej zal, da smo bili na zeljo g. p. Ambrozica, da objavimo njegovo pismo, v katerem na njemu svojstven nacin zagovarja prav to, do cesar smo v članku zavzeli odklonilno stalisce, prisiljeni slogu pisma primerno odgovoriti. Zal nam je tem bolj, ker je g. Ambrozic urednik sorodnega slovenskega lista, s katerim ne bi hoteli kaliti dobrih odnosov, in katoliški duhovnik, ki kot takemu gre vse nase spostovanje, katerega napacno tolmacenje odnosov med vero in politiko, nikakor ne zmanjsuje.

Ker nocemo obnavljati ze davno prezivete delitve na liberalce in klerikalce in ker zelimo Slovence v emigraciji druziti in ne razdvajati, zaključujemo razpravljanje o tem vprasanju ter prosimo vsakogar, ki bi mu bilo do nadaljnjih prerekanj, da z njimi prizanes "Zaru."

UREDNIŠTVO

SEDAJ =

V NOVEM

PROZORNEM

ZAVOJU, KI NE PREPUŠČA

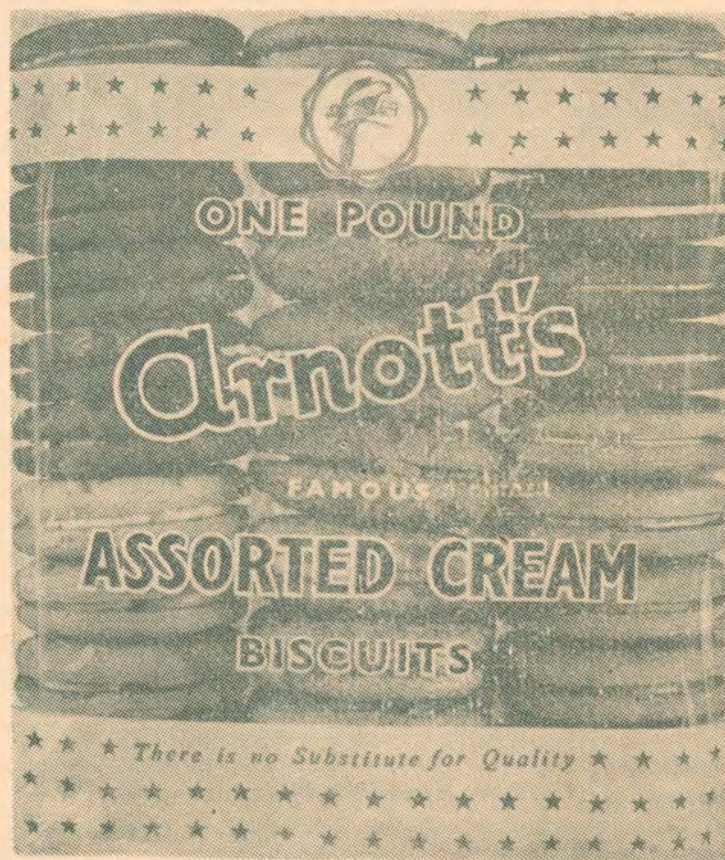
VLAGE.

Arnott's

famous

ASSORTED CREAM

Biscuits

ZA KAKOVOST NI NADOMESTITVE

SPORT DOMA IN V SVETU

C. ZVEZDA	10	8	0	2	29:8	16
DINAMO	10	6	1	3	18:13	13
VOJVODINA	10	6	0	4	19:12	12
RADNIČKI	10	5	0	5	20:15	10
RIJEKA	10	4	2	4	14:15	10
VELEŽ	10	5	0	5	15:18	10
HAJDUK	10	4	2	4	11:17	10
PARTIZAN	10	4	1	5	15:21	9
ZELJEZNI	10	4	0	6	16:16	8
BUDUCNOST	10	3	2	5	11:21	8
VARDAR	10	3	1	6	13:17	7
SARAJEVO	10	3	1	6	10:18	7

RUDAR	10	8	1	1	29:14	17
BRANIK	10	7	1	2	36:12	15
MARIBOR	10	5	4	1	21:14	14
IZOLA	10	4	4	2	15:13	12
KRIM	10	5	1	4	20:12	11
LJUBLJANA	10	3	3	3	19:17	11
KLADIVAR	10	3	3	3	18:19	11
GRAFICAR	10	4	3	3	16:20	10
SOBOTA	10	3	1	6	37:34	7
TRIGLAV	10	2	3	5	14:19	7
JESENICE	10	1	1	8	10:37	3
SLOVAN	10	0	2	8	7:31	2

Slovenska conska nogometna liga:

Branik-Rudar	6:1 (3:1)
Sobota-Slovan	8:0 (3:0)
Krim-Izola	2:3 (0:1)
Kladivar-Maribor	1:1 (0:0)
Triglav-Ljubljana	2:2 (2:1)
Graficar-Jesenice	3:3 (1:2)

Jugoslovanska liga:

C. Zvezda - Budućnost	5:0 (1:0)
Dinamo - Partizan	4:1 (3:1)

Vsakovrstne pisalne, pralne in šivalne stroje, štedilnike, hladilnike, radio in radiograme, kakor vse ostale električne aparate vam nudi

Tone Bezjak

167 Sharp St., COOMA
New South Wales
Tel.: 326

Kadar želite parcelo obrniti se na nas!

Ako želite poklicati v Avstralijo očeta, mater, brata, sestro ali svojga dekleta,

potem se mirno obrnite na, v teh zadevah izkušeno firmo

DR. JURE KOCETA

(G.P.O. Box 670, Perth, W. A.)

PIŠE F. GOLEC

ŠPORTNE NOVICE IZ VIKTORIJE

George Cross-J.U.S.T. 0:0

Z otvoritvijo nočnega tekmovanja za "Sun Cup" so nastopili naši modri proti malteškemu klubu Geo. Cross, Wilhelmina pa proti Poloniji.

J.U.S.T. je imel veliko več od igre ter bi z malo več energije prav lahko vsaj trikrat potresel malteško mrežo v prvem polčasu. Res je tudi, da nista nastopila brata Vela ter centar for Beattie, ki še nima izpisnice iz Južne Avstralije. Mesto center fora je imel Neguš, ki pa se ni znašel in je zamudil priložnost, da bi povedel naš team v aktivnost. Malo kasneje je bil prav tako neuspešen leva zveza. Grgas. Desna zveza Marinovič z levim krilom Fabjančičem sta se izkazala do neke meje.

Posebno sposobnost je pokazal Dinko, ki je igral desnega bečka.

Wilhelmina - Polonija 3:1 (1:1).

Sodnikova piščalka

Ko so nekoč igrali v 3. angleški ligi Bristol Rovers in Leyton Orient, so morali prekiniti igro za celih deset minut. Sodnik je namreč v svoji gorečnosti pogoltnil piščalko. Vseh 22 igralcev se je zbralo okoli moža v črnem in ga začelo tolči po hrbtu, dokler sodnikovo orodje vendarle ni ugledalo beli dan.

Slovenske plošče! Slovenske plošče!

CARINIA

18 RAWSON PLACE, SYDNEY

1) Pri spančku v hmeljšču, Veselje v Hrašah, Ob žetvi, Petelinček lepo poje, Na Mošenjski planini, Pozdrav s planin, Ob Krki, Pod vaško lipo (Polke in valčki — Franček Povše, Anton Kirin, Albert Karlin).

2) Polževa ženitev, Lušno je biti planšarji, V planšarski, koči, Mladi smučarji. Mi se imamo radi. Planinska, Pod okence pridem, Kje je Micka, Kesanje, Ti boš pa doma ostala (Franc Povše, R. Kozlin — A. Perkovec).

Pri obeh ploščah igrajo "Veseli planšarji" iz Ljubljane. Plošči sta nezlomljivi. (33½ obratov na minuto) Cena £2/2/-.

Obiščite nas ali pa pišite za katalog. Postregli Vam bomo z veliko izbiro plošč.

Madžari odobravajo stališče FIFA

V zvezi s sklepom mednarodne nogomet. zveze ze, da prepove nogometašem, ki so igrali na svetovnem prvenstvu na Svedskem, nastop na olimpijskih igrah v Rimu, so se že pojavili prvi komentarji. Madžarski predsednik nogometne zveze je izjavil, da je ta odločitev pravilna, ker brani interese amaterstva v nogometu. Če bo Madžarska sodelovala na olimpijskem turnirju v Rimu, bo njena reprezentanca sestavljena izključno iz igralcev, ki niso še nikoli nastopili v državni reprezentanci.

TRGOVINA IN AMATERSTVO

Nad najboljšim alpskim smučarjem, Tonijem Saile-rijem, se zbirajo črni oblaki. Nekateri menijo, da mu tokrat ne bo več uspelo, ohraniti amaterskega statusa. Neka italijanska tekstilna tovarna je namreč začela prodajati vrsto smučarskih hlač, ki jih oglašuje v zvezi s Sailerjevim imenom in njegovo sliko. Ker je Sailer solastnik le-te tovarne, bo verjetno še vedno lahko ostal amater.

Rdeči Kitajci izstopajo

Odbor športov komunistične Kitajske je naznanil svoj izstop iz mednarodnega olimpijskega odbora. Istočasno so izstopile iz mednarodnih strokovnih zvez kitajske zveze za plavanje, košarko, atletiko, rokoborbo, streljanje, dviganje uteži, kolesarstvo in namizni tenis.

Vzrok za izstop je, da mednarodne zveze še vedno priznavajo članstvo nacionalistične Kitajske.

Novost v atletiki

Na kongresu mednarodne atletske zveze v Stockholmu so sklenili, zmanjšati sektor, v katerega morajo metalci kladiva in diska vreči svoje orodje. Zmanjšali so kot od 90 na 60 stopinj. Ta korak je podvzela zveza zaradi vedno večjih razdalj, ki jih atleti dosegajo v teh dveh disciplinah in pri tem često ogrožajo gledalce.

Finski predlog, da bi predpisali enotno kopje, so prepustili v razpravljanje posebni komisiji. Prav tako zaenkrat niso še ničesar storili v zvezi z ameriškim predlogom za upoštevanje rekordov na 200 m., oziroma yardov na ravni ali zaviti progi.

Nogometaši se ne rodijo

Brazilski nogometaš št. 1, Didi, je v nekem razgovoru na kratko opravil s pravljico, da se nogometaši v Južni Ameriki že kot taki rodijo. Poudaril je, da dosegajo uspehe v glavnem le zaradi trdega dela. Pri tem se je spomnil svojega treniranja "pod bičem" Moreira, ki ga primerja z nadzornikom sužnjem.

Nogometaši in zakon

V Južni Ameriki so nekoč prekinili igro iz nenavadnega vzroka: vratar je izgubil poročni prstan. Prav gotovo mu je zdrknil s prsta, ko je posređoval po divje. Vratar — mladoporočenec — je obupan stekel k sodniku, ki je bil tudi porocen in je na vratarjevo prošnjo prekinil igro, narkar so se sodnik in igralci valjali po blatu, dokler niso našli prstana.

Nauk v zgodbi naj bi bil: Nogometaši, ne nosite prstanov med igro ali pa: nikar se ne poročite!

NESLOGA TLAČI — SLOGA JAČI

MALI OGLASI

DVA SLOVENCA ali Jugoslovana lahko dobita sobo z vso oskrbo in domačo hrano pri slovenski družini v Warravongu

(Wollongong). V pošte pridejo sami delavci z dnevnim sihtom. Naslov v uredništvu.

NAROČNINA ZA LETO 1959 £2-0-0

DVA DOSTOJNA FANTA lahko dobita sobo v Marrickvillu. Cena s pranjem perila je £2-10-0 na teden. Naslov v uredništvu.

H. KOTA — Dentalni laboratorij

Precizna in zanesljiva zoba—tehnična dela. Mostovi in umetno zobovje.

12 Notts Ave, Bondi Beach, N.S.W.

Tel.: FY 3862 — Tram stop 41

Nasproti plavalnega bazena Telefonirajte pred prihodom.